

ASOCIAȚIA COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

AL IX-LEA CONGRES NAȚIONAL DE INSIGNOGRAFIE

A XLIII-A EXPOZIȚIE COLECTIVĂ DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

PROGRAM-CATALOG

Comitetul de conducere al Asociației Colecționarilor de insigne din România (ACIR) a analizat și a aprobat propunerea organizatorilor celui de-al IX-lea **Congres Național de Insignografie** și a celei de-a **XLIII-a Expoziții Colective de Insigne din România** ca manifestarea să fie dedicată întemeietorului mișcării insignografice românești, col. Ioan Dogaru, originar din Bacău.

Ședința a avut loc în data de 23 aprilie 2017 și a fost comunicată organizatorilor.

Centrul Internațional de Cultură și Arte „George Apostu” Bacău
26-28 mai 2017

Organizatori:

► Societatea Numismatică Română

► Asociația Colectionarilor de Insigne din România

În parteneriat cu:

► Consiliul Județean Bacău

► Consiliul Local Municipal Bacău

În colaborare cu:

► Asociația Generală a Arhiviștilor din România – Filiala Bacău

Cu sprijinul sponsorilor:

Hotel Decebal

AL IX-LEA CONGRES NAȚIONAL DE INSIGNOGRAFIE DIN ROMÂNIA

– PROGRAM –

VINERI, 26 mai 2017

12 ⁰⁰ – 19 ⁰⁰ :	Înregistrarea și cazarea participanților la Hotelul Decebal și la Centrul Internațional de Cultură și Arte „George Apostu” Bacău / montarea panourilor la Centrul Internațional de Cultură și Arte „George Apostu” Bacău
19 ⁰⁰ – 20 ⁰⁰ :	Ședința Comitetului de conducere al A.C.I.R.

SÂMBĂȚĂ, 27 mai 2017

07 ³⁰ – 08 ⁰⁰ :	Micul dejun
08 ⁰⁰ – 10 ⁰⁰ :	Continuarea montării exponatelor la Centrul Internațional de Cultură și Arte „George Apostu” Bacău și schimburi de insigne
10 ³⁰ – 10 ⁴⁰ :	Vilică Munteanu , organizatorul manifestărilor: Deschiderea celui de-al IX-lea Congres Național de Insignografie din România și vernisarea celei de-a XLIII-a Expoziții colective de insigne
10 ⁴⁰ – 10 ⁴⁵ :	Intonarea Imnului de Stat al României
10 ⁴⁵ – 11 ³⁰ :	Cuvinte de salut ➤ Instituția Prefectului – Județul Bacău ➤ Consiliul Județean Bacău ➤ Primăria Municipiului Bacău ➤ Centrul Internațional de Cultură „George Apostu” Bacău ➤ † Galaction, Președintele de Onoare al ACIR ➤ Tiberiu Kelemen, Președintele ACIR - moment de reculegere în memoria colegilor dipăruți - decernarea premiilor și lansarea însemnelor oficiale ➤ Ștefan Dina, Președintele Clubului Numismatic „Mihai Eminescu” din cadrul Cercului Militar Național: <i>Colonelul băcăuan Ioan Dogaru, inițiatorul Insignografiei românești</i>
11 ³⁰ – 11 ⁴⁵ :	Fotografia de grup
11 ⁴⁵ – 19 ³⁰ :	Vizitarea expoziției și schimburi de insigne
13 ¹⁵ – 14 ⁴⁵ :	Adunarea Generală a ACIR Raport de activitate
15 ⁰⁰ – 16 ³⁰ :	Sesiunea de comunicări (I): Moderatori Iulian Lipovanu și Coriolan Chiricheș
16 ³⁰ – 17 ⁰⁰ :	Pauză
17 ⁰⁰ – 19 ⁰⁰ :	Sesiunea de comunicări (II): Moderatori Ștefan Samoilă și Mihai Cornaci
20 ⁰⁰ – 22 ³⁰ :	Masa festivă la Centrul Internațional de Cultură și Arte „George Apostu”

DUMINICĂ, 28 MAI 2017

07 ³⁰ – 08 ⁰⁰ :	Micul dejun
08 ⁰⁰ – 10 ⁰⁰ :	Vizitarea expoziției și schimburi de insigne
10 ⁰⁰ – 11 ⁰⁰ :	Festivitatea de recompensare a expozanților
11 ⁰⁰ – 12 ⁰⁰ :	Discuții libere și stabilirea locului de desfășurare a următorului Congres
12 ⁰⁰ :	Ceremonia de închidere

Expoziția va fi deschisă pentru public pe 27 mai, orele 11⁴⁵ – 19⁰⁰ și 28 mai, orele 8⁰⁰ – 10⁰⁰.

PROGRAMUL SESIUNII DE COMUNICĂRI „INSIGNOGRAFIA”

27 mai, orele: 15⁰⁰ – 16³⁰

Moderatori: Iulian Lipovanu și Coriolan Chiricheș

1. Ștefan SAMOILĂ și Radu-Pavel BART, Brașov: *Câteva insigne deosebite*
2. Ilin MILAN, Timișoara: *Reuniunea de cântări a meseriașilor (industriașilor) Armonia din Timișoara Fabric*
3. Gheorghe CĂPITANU, Bârlad: „*Expresul*”, *Societatea de Ajutor Reciproc a funcționarilor CFR din România, fondată la 1 mai 1912*
4. Francisc BOTOS, Sf. Gheorghe: *Câteva observații la colecția mea de insigne cu titlul „Leniniana”*
5. Ioan OLARU, Mihalț, Alba: *Insigna Societății Centrale de Apicultură din România*
6. Iulian LIPOVANU, Iași: *Cercetașii României – Serviciu de Control și Supraveghere*
7. Alexandra-Mihaela și Silviu-Mihai IVAN, Focșani: *Clopotul de la Hiroshima, simbol al păcii*
8. Gheorghe CIUTACU, Răducu-Costin CIUTACU, Colilia – Ialomița și Ilinca-Ștefania DINA – București: *Ceasuri din patrimoniul Muzeului Ceasului „Nicolae Simache” Ploiești în insignografie*
9. Dorel BĂLĂIȚĂ, Onești: *Industria petrochimică din Borzești în reprezentări insignografice*

27 mai, orele: 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Moderatori: Ștefan Samoilă și Mihai Cornaci

10. Stelian BRÂNZEI și Dumitru HABA, Botoșani: *Bustul lui Eminescu din Darabani*
11. Dumitru-Ioan PUȘCAȘU, Petroșani: *Mina Aninoasa – 121 ani de activitate prezentată în insigne*
12. Iulian LIPOVANU, Iași: „*Fruntaș în muncă patriotică*”. *Redescoperirea unui titlu pionieresc*
13. Mihai C.V. CORNACI, Coriolan CHIRICHEȘ, Botoșani: *Insigna 175 de ani a Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Nicolae Iorga” al județului Botoșani*
14. Ștefan DINA, București: *Insigna aniversară a Asociației Române a Băncilor*
15. Michael WERNER, Sălaj: *Insigna Alianța Națională pentru Restaurarea României*
16. Ana și Mihai IACOB, București: *Inima și spiritul. Insigna Campionatului Mondial de Fotbal „Rusia 2018”*
17. Ștefan DINA, București: „*Premiul anual Floarea de colț*” *ACIR – CNME*

Discuții pe marginea comunicărilor

STIMAȚI COLEGI,

Cu satisfacție, montăm astăzi pe panouri cel de-al XLIII-lea însemn al întâlnirilor noastre prietenești, indiferent dacă ele au fost numite reuniuni sau, de câțiva ani, congrese.

Venim, în premieră, în zona „Muntelui de sare”, grație Centrului Internațional de Cultură și Arte „George Apostu” Bacău, Complexului Muzeal „Iulian Antonescu” Bacău și Asociației Colectărilor de Insigne din România, iar pretențiosul public din municipiul și județul Bacău va face cunoștință cu obiectele pasiunii noastre – INSIGNELE.

Organizatorii Congresului nu au tematizat Expoziția Colectivă pentru ca membrii A.C.I.R. să aducă cele mai reprezentative exponate din colecțiile personale, spre a crea o mai mare diversificare a insinelor care vor fi prezentate publicului și colecționarilor.

Un moment important în cadrul festivităților prilejuate de Congresul Național îl va constitui decernarea primelor două titluri de „Colecționar emerit”. După cum s-a anunțat la Congresul de anul trecut de la Băile Felix, premiul „Floarea de colț” va înceta să mai fie acordat, dar, spre bucuria colecționarilor, Clubul Numismatic „Mihai Eminescu” va prelua, în alt context, misiunea de a acorda onoranta recompensă celor care se remarcă în dificila și frumoasa pasiune de a colecționa, studia și păstra insigne. Cei vizați, spre lauda conducerii Clubului Numismatic „Mihai Eminescu”, sunt, în special, copiii cu reale calități spre a deveni viitorii mari colecționari din România. Piesa oficială va fi lansată în zilele Congresului de la Bacău.

În numele conducerii A.C.I.R., le mulțumim colegilor băcăuani prof. Vilică Munteanu și dr. Aurel Stanciu pentru implicarea, munca și dăruirea cu care au organizat această întâlnire insignografică de ținută, în premieră pe frumoasele meleaguri moldave, în orașul de unde s-a ridicat regretatul colonel Ioan Dogaru, inițiatorul și motorul mișcării insignografice din România.

Tuturor participanților, BUN VENIT LA BACĂU!

Prof. Tiberiu KELEMEN, Președintele A.C.I.R.

CUPA TRANSMISIBILĂ „ILIN MILAN” – SIMBOLUL INSIGNOGRAFIEI ROMÂNEȘTI

Tiberiu KELEMEN, Petroșani

Perioada de pionierat a insignografiei din țara noastră a fost marcată de către organizatorii întâlnirilor prin diverse surprize, pe care participanții le așteptau cu multă nerăbdare.

Așa au apărut, în 1977, la Craiova, singurele diplome rotunde și o medalie încadrată într-un plic sau, în 1980, a fost pus în circulație primul însemn al colecționarilor de insigne.

Tot la capitolul amintiri pot fi incluse și plachetele din porțelan lansate în perioada 1984-1993 la Târgu Secuiesc.

Pe aceeași linie se înscrie și inițiativa colegilor de la Timișoara când, la 28 mai 1983, și-a făcut a debutul în lumea colecționarilor Cupa transmisibilă „Ilin Milan”, care a devenit, în timp, simbolul insignografiei din țara noastră.

Dar, mai multe detalii despre Cupa transmisibilă a colecționarilor de insigne și parcursul ei vor fi prezentate în cadrul dezbaterilor.

TABEL NOMINAL
cu membrii A.C.I.R. înscriși la al IX-lea Congres, 2017

Nr. crt.	Numele și prenumele	Adresa
1	Avramescu Vasile	Râmnicu-Vâlcea
2	Ballif Andrei	Tg. Jiu
3	Baută Constantin	București
4	Bălăiță Dorel	Bacău
5	Bălăiță Dorel	Onești
6	Beke Ernó	Tg. Secuiesc
7	Beke Lenke	Tg. Secuiesc
8	Boér Gheorghe	Tg. Mureș
9	Bornemisa Lucian	Deva
10	Borovitz Tamas	Budapesta, Ungaria
11	Botoș Francisc	Sf. Gheorghe
12	Brânzei Stelian	Botoșani
13	Caraman Gheorghe	București
14	Căpitanu Gheorghe	Bârlad
15	Chircu Gheorghe	Alexandria
16	Chiricheș Coriolan	Botoșani
17	Ciurea Constantin	Buzău
18	Ciutacu Z. Gheorghe	Colilia, jud. Ialomița
19	Cornaci C.V. Mihai	Botoșani
20	Costin Mihai	București
21	Cristoi Eduard-Claudiu	Deva
22	Crișu Marin	Brașov
23	Curdov Aurel	București
24	Deca Aurel	Alexandria
25	Dina Șerban	București
26	Dina Ștefan	București
27	Dobraș Silviu	Oradea
28	Dumitrescu Constantin	București
29	Fazakas Aaron	Cluj-Napoca
30	Galaction Stângă	Alexandria
31	Gergely Ladislau	Odorheiu Secuiesc
32	Gergely Laslo	Odorheiu Secuiesc
33	Giurcanu Costel	Bârlad
34	Göthér István	Odorheiu Secuiesc
35	Huh Dorel	Vălișoara, jud. Hunedoara
36	Huh Mariana-Cornelia	Vălișoara, jud. Hunedoara
37	Iacob Ana	București
38	Iacob Mihai	București
39	Ion Gheorghe	București
40	Iordache Octavian	Craiova
41	Ivan Alexandra Mihaela	Anglia
42	Ivan Silviu Mihai	Focșani
43	Kelemen Eugenia	Petroșani

44	Kelemen Tiberiu-Ştefan	Petroşani
45	Lipovanu Iulian	Iaşi
46	Lung Ioan	Deva
47	Miatovici Slobodan	Pancevo, Serbia
48	Milan Dumitru	Deva
49	Milan Ilin	Timişoara
50	Mitu Gabriel	Alexandria
51	Morar Radu	Deva
52	Munteanu Vilică	Bacău
53	Muşei Ioan	Hârlău
54	Neacşu Vasile	Alexandria
55	Neiconi Timotei	Haţeg
56	Ninu Olga	Tg. Jiu
57	Ninu Petre	Tg. Jiu
58	Olaru Elvira Daniela	Mihalt, jud. Alba
59	Olaru Ioan	Mihalt, jud. Alba
60	Pardos Ileana	Vulcan
61	Pascu Andrei	Craiova
62	Pater Petru	Bucureşti
63	Petre Lucian	Bucureşti
64	Petre Mihai-Andrei	Bucureşti
65	Puiu Ileana	Craiova
66	Puşcaşu Dumitru-Ioan	Petroşani
67	Remescu Andrei	Tg. Jiu
68	Remescu Maria	Tg. Jiu
69	Remescu Sergiu	Tg. Jiu
70	Rovinar Mircea-Ion	Vălişoara, jud. Hunedoara
71	Rovinar Raul-Dimitrie	Vălişoara, jud. Hunedoara
72	Rovinar Viorica Maria	Vălişoara, jud. Hunedoara
73	Samoilă Ştefan	Braşov
74	Sergiu Giuzepo-Luigi	Galaţi
75	Stanciu Aurel	Bacău
76	Stanciu Ioana-Alexandra	Bacău
77	Suciu Ioan-Cornel	Cluj-Napoca
78	Ştefan Ion	Bucureşti
79	Ştefanov Titus	Arad
80	Tabără Radu	Sibiu
81	Tudor Nicolae	Vulcan
82	Tudor Raluca-Andreea	Bucureşti
83	Tudor Simona-Adriana	Vulcan
84	Tudoran Mihăiţă	Bucureşti
85	Turi Gheorghe-Alexandru	Deva
86	Ţurcan Constantin	Craiova
87	Vasiliu Gheorghe	Bârlad
88	Vaum Ioan	Bucureşti
89	Werner Michael-Rudolf-Albert	Zalău

CÂTEVA INSIGNE DEOSEBITE

Ștefan SAMOILĂ și Radu-Pavel BART, Brașov

Emblema Grupului 9 Aviație Vânătoare „Desloch -Șerbănescu“, a fost concepută de aviatorul adjutant Ioan MĂLĂCESCU (cu 11 victorii aeriene). Emblema a fost inscripționată pe toate avioanele Bf 109 G, cu care a fost înzestrat acest grup, în primăvara anului 1944, cu sprijinul generalului german de aviație Otto DESLOCH, grupul primind denumirea, Grupul 9 „DS“ Vânătoare din Flotila I, fiind comandat din 13 februarie 1944, pînă în 18 august A aceluiaș an, de aviatorul căpitan Alexandru Șerbănescu. Pe baza aceluiași desen a fost realizată și insigna acestui grup de aviație.

Insigna Asociației Meseriașilor Brașoveni – Kronstädter Gewerbeverein este o insignă de mari dimensiuni avînd 52 mm înălțime și 35 mm lățime. Insigna prezintă un meseriaș stand în picioare echipat de lucru cu șorț de protecție. Uneltele care sunt dispuse pe insignă (ciocanele, cleștele de fierar, nicovala, roata dințată) indică meseriile practicate de lucrătorii brașoveni. În partea inferioară a insignei sunt aplicate două eșarfe din smalt albastru și roșu, culorile breslelor brașovene. Pe eșarfa roșie este inscripția **KRONSTÄDTER**, iar pe cea roșie **GEWERBEVEREIN**. Pe spate are sistem de prindere agrafă. Insigna este realizată din metal aurit.

Insigna Yacht Club Regal Român se prezintă sub forma unui inel avînd la partea superioară dispusă o coroană regală surmontată de Crucea Trecerea Dunării. Inelul, cu diametrul exterior de 18 mm, este împărțit în patru secțiuni, emailate în alb și cu legenda de la stînga la dreapta: YAHT CLUB REGAL ROMÂN. În interiorul cercului este dispus un fanion tricolor, triunghiular, asemănător cu al Ligii Navale Române (diferă culorile și sigla). Pe steag este dispusă o cruce care are în centru o coroană regală. Dimensiunea insignei, 25 mm înălțime și 18 mm lățime, prinderea se face cu pin.

Insigna Căilor Ferate Române a fost creată în timpul regelui Carol I, în jurul anului 1880, cu ocazia înființării, la 11/23 aprilie 1880, a Direcțiunii Princiare a Căilor Ferate Române. Dimensiunea 49 mm înălțime și 34 mm lățime. Central, are dispusă o roată înaripată și care este așezată pe o bucată de șină de cale ferată. La partea superioară, pe o panglică metalică este dispusă sigla, CFR, iar în partea inferioară tot pe o panglică este ștanțată 0 literă și o cifră (A 93, M 12 sau M 319 și L 1062), (din germană A – Arbeiter – Muncitor; M – Mechaniker – Mecanic; L – Leiter – Conducător). Au fost confecționate din trei metale: alpaca-argintiu (probabil pentru conducători), cupru-bronz (probabil muncitor), și plumb-negru (probabil mecanic).

REUNIUNEA DE CÂNTĂRI A MESERIAȘILOR (INDUSTRIAȘILOR) ARMONIA DIN TIMIȘOARA FABRIC

Ilin MILAN, Timișoara

La 10 mai 1885 se constituie Gewerbe Harmonia Timișoara-fabric în localul „La Trei Iepuri” din Str. Stefan cel Mare nr. 1. Adunarea generală votează statutul, care avea 12 articole, unde articolul 11 stipulează că insigna reuniunii va fi din placă-folie din argint și unele aurite, reprezentând o liră stilizată, cu panglica-triunghi roșu, iar articolul 12 lansează deviza „În pace și furtună; Cântarea este un însoțitor”.

În data de 7 august 1887, se sfințește steagul reuniunii. Participant la Festivalul de Muzică și Cântări din Timișoara între 20-24 august 1903, având ca dirijor pe Marko Grosskopf, corul a fost premiat cu eșarfa de steag din matase.

Din 1909 activitatea corală a fost condusă de dirijorul și compozitorul Hubert Karoly, care a participat la Festivalul Muzical și de Cântări din Lugoj. Pe lângă activitatea corală și muzicală (cor și orchestră) se practica și teatru, existând și echipă de umor.

Voi prezenta șase insigne și un însemn, toate cu lira stilizată, presată cu matrița și patrița din 1885 până în 1945, cu modificări ne semnificative. Pe partea metalică nu avem email cald sau vopsea, iar pe prim-plan sunt fâșii cu inscripții din bronz, în schimb panglicile-triunghiuri sunt și diferite, având aplicate și însemnele unor manifestări culturale.

INSIGNA „EXPOZIȚIA TÂRGUL MOȘILOR”

Ioan VAUM, București

Tîrgul Moșilor a fost un bîlci organizat anual în București, pe Cîmpul Moșilor inclus mai tîrziu în Tîrgul de Afară, astăzi în zona Pieței Obor, de la finele secolului al XVIII-lea (cea mai timpurie datare) pînă în a doua jumătate de secolului XX.

Inițial o manifestare cu subtext religios de pomenire a morților, Tîrgul s-a transformat cu timpul într-una din marile ocazii de peste an de socializare, distracție și tăcut afaceri. Moșii formează pentru oraș și împrejurimi un eveniment important chiar și din sate depărate populația țărănească se grămădește aici.

Pitorești sunt expozițiile de marfă ale olarilor și lucrătorilor de lemn, care veneau cu produsele lor din munți și de peste granița ardelenescă. De aici își cumpără mai ales mahalalele din București și satele ce le trebuie pentru anul întreg.

După ce România devine regat (1881), Regele Carol I își construiește un pavilion regal la Tîrgul Moșilor, fapt evocat printr-o frumoasă insignă nedată, în care este prezentat Pavilionul Regal, cu textul EXPOZIȚIA TIRGUL MOȘILOR, iar după aproape o jumătate de secol, spre jumătatea secolului XX, în fiecare an se bătea cîte o insignă cu expoziția tîrgul moșilor.

După criza din anii 1920, tîrgul începe să degenereze, este foarte rău îngrijit și la jumătatea secolului XX dispare.

DRUMEȚII MONTANI DIN SERBIA

Slobodan MIJATOVICI, Pancevo, Serbia

Începuturile drumeției montane apar în anul 1875, iar prima organizație a drumeților montani se constituie la Belgrad, în anul 1901, ca Uniunea Sârbească a Drumeților Montani (Planinarski Savez Srbije), cu primul președinte prof. dr. Josif Pancici, care a fost și primul președinte al Academiei de Științe a Serbiei.

Astăzi Uniunea Drumeților Montani din Serbia are 152 societăți, cu peste 15000 membri. Aceasta este membră a Asociației Internaționale a Drumeților Montani (U.I.A.A.), a Asociației Drumeților europeni (E.R.A.) și a Societății Drumeților Montani din Balkani (B.M.Y.). În cadrul Drumeților Montani din Serbia activează 300 de ghizi montani, instruiți cu licență internațională și 250 de membri ai Serviciului de Salvare Montană (G.S.S.). Uniunea întreține o rețea de cărări montane de 6000 km, iar prin Serbia trec drumurile de pedestrași E4 și E7.

În Serbia se acordă 30 de insigne diferite de merit „Transverzala”. Prima insignă, denumită „Fruskogorska Transverzala”, a fost concepută în anul 1956 (numerotată) și se acordă pentru 180 km făcuți pe cărările Muntelui Fruska Gora.

Traducere: Ilin Milan

Insignele: Prima Societate a Drumeților Montani Sarbesti din 1901, Uniunea Drumeților Montani din Serbia, 1901, Pe urmele primei excursii a Drumeților Montani sarbesti, 1903-1983, Transfersala Fruska Gora”, instituită în 1956, Societății Drumeților Montani Fruska Gora din 1924, Ghidul excursiilor și acțiunilor a Drumeților Montani din Serbia cu nr.V3.072.

„EXPRESUL”, SOCIETATEA DE AJUTOR RECIPROC A FUNCȚIONARILOR CFR DIN ROMÂNIA, FONDATĂ LA 1 MAI 1912

Gheorghe CĂPITANU, Bârlad

La a 25-a aniversare, președintele Societății „Expresul” spunea: *Societatea a luat ființă din inițiativa spontană a câtorva membri salariați feroviar, împinși de un curaj din cauza tristului spectacol al listelor de subscripție care circulau la fiecare leafă de 1 și 15 ale fiecărei luni, în scopul de a ajuta colegii căzuți în nevoi, fie boală, decese, suspendări și alte nevoi și, totodată, având și pilda și imboldul Societății mecanicilor de locomotive sub denumirea de „Locomotiva”, înființată în ianuarie 1896.*

La 1 iulie 1912 a fost fondată „Societatea Generală a Pensionarilor CFR „Regele Carol I” al României pentru ajutor reciproc moral și material”, fapt care a contribuit la dezvoltarea Expresului CFR prin Fundația Culturală patronată de rege.

Prin decretul Lege nr. 1712 din aprilie 1920 a fost creată „Asociația Casa Muncii”, care acorda ajutor întregului personal de la căile ferate, incluzând și Societatea Orfanilor CFR. Scopul Casei Muncii prevedea să se înființeze locuințe igienice, dormitoare, băi, unități medicale, stațiuni balneare, cămine, școli, biblioteci, instituții pentru orfani CFR, magazine de alimente, îmbrăcăminte și altele.

În anul 1930 a fost reorganizată și transformată în Casa autonomă pentru ocrotirea și ajutorarea personalului CFR.

În anul 1949 Societatea „Expresul” a fost desființată și trecută la Ministerul Sănătății și Muncii.

În comunicare vom prezenta: insigna „Expresul CFR 1912-1937”, la a 25-a aniversare, insigna „Societatea Generală a Pensionarilor CFR Regele Carol I”, 1 iulie 1912 și insigna Casa Muncii, 1920.

CÎTEVA OBSERVAȚII LA COLECȚIA MEA DE INSIGNE CU TITLUL „LENINIANA”

Francisc BOTOS, Sf. Gheorghe

Colecția cuprinde deja 8 panouri cu peste 500 de insigne. Deoarece mulți privesc această colecție cu neîncredere, cu micșorarea valorii ei, poate chiar cu suspiciune, am ținut de cuviință ca să scriu câteva rânduri despre însemnătatea ei. Motivez faptul de ce tocmai la această temă m-am oprit. Prezint pe scurt ce a însemnat simbolul lui Lenin în URSS. Arăt că, pe lângă celelalte obiecte și mijloace de propagandă, insigna a avut o însemnătate nemaipomenită, ca un obiect simplu, accesibil tuturor. Emisiunile, în milioane de exemplare, au ajuns la fiecare individ de la copilărie până la bătrânețe. Accentuând eficacitatea ei, arăt că și astăzi a rămas în mintea multora acest simbol, care nu este forțat să dispară, ci este lăsat ca timpul să-și facă treaba încet, neobservat.

În final, arăt că această colecție va fi un mijloc de educație, un semn de exclamare, ca urmașii să nu mai aibă încredere în asemenea simboluri, care duc spre pieire, pe un drum greșit.

INSIGNA SOCIETĂȚII CENTRALE DE APICULTURĂ DIN ROMÂNIA

Ioan OLARU, Mihalț, Alba

În 20-21 decembrie 1915, un grup de apicultori inimoși convoacă un congres apicol la București, pentru înființarea Societății Naționale de Apicultură. Primul președinte al societății a fost un renumit apicultor, D.M. Popovici. S-au înființat apoi filiale județene, iar la 1 ianuarie 1916 apare publicația societății „Revista Națională de Apicultură”, cu sediul la Iași. Mai târziu, revista se va numi „România apicolă”, denumire pe care o are și astăzi.

La inițiativa lui Daniel Constantinescu, un bun apicultor, se convoacă, la 25 octombrie 1925, în București, un congres de apicultură, având ca scop unirea tuturor organizațiilor apicole într-o singură organizație, Societatea Centrală de Apicultură, datorită situației grele prin care trecea apicultura și a eșecurilor în activitatea Societății Naționale de Apicultură. Astfel, ia ființă Societatea Centrală de Apicultură, care avea ca organ de presă revista „România apicolă”. Prin decizia nr. 1350 din 23 octombrie 1948 a Ministerului Justiției și a Ministerului Agriculturii, Societatea Centrală de Apicultură a fost dizolvată. Cu prilejul consfătuirii apicole, ținută în data de 7 august 1957 în Delta Dunării de către Asociația Inginerilor și Tehnicienilor, se ia hotărârea de a se înființa o asociație profesională a apicultorilor, la care să adere toți apicultorii din România. Astfel, în zilele de 29-30 decembrie 1957, la București ia ființă Asociația Crescătorilor de Albine din România, având ca președinte pe Veceslav Harnaj. Organul de presă al asociației este revista „Apicultura”.

Insigna Societății Centrale de Apicultură are dimensiunile de 16/18 mm, este din alamă și are forma de hexagon, fiind asemănătoare cu o celulă de fagure. În interior este un cerc emailat roșu, pe care este aplicat un stup primitiv, care are pe el o albină, tot din alamă. Între laturile hexagonului și marginea exterioară a cercului este o bandă de email alb, pe care se află înscris SOC. CENTRALĂ APICULTURĂ ROMÂNIA. Sistemul de prindere este de tip buton.

CERCETAȘII ROMÂNIEI SERVICIUL DE CONTROL ȘI SUPRAVEGHERE

Iulian LIPOVANU, Iași

În perioada interbelică, persoanele ce umblau îmbrăcate în cercetași puteau fi oprite pe stradă de către o persoană, care, pe un ton politicos, s-ar fi adresat: „Bună ziua! Vă rog să-mi prezentați carnetul de identitate a cercetașului”. Persoana era numită de Comandamentul Marii Legiuni și făcea parte din Serviciul de Control și Supraveghere. Controlul, efectuat pe stradă, parcuri, grădini sau localuri publice, era un mijloc de supraveghere asupra cercetașilor și de a urmări pe cei care, folosindu-se de uniforma cercetașească, comiteau fapte de înșelăciune.

Membrii Serviciului de Control și Supraveghere erau singurii abilitați să legitimizeze cercetașii și comandanții, iar aceștia trebuiau să se prezinte prin carnetul (cartea) de identitate și insigna (pajura), ambele înseriate. Cartea de identitate avea fotografia titularului și era vizată periodic.

Persoanele însărcinate cu serviciul de control și supraveghere purtau, ca semn distinctiv, o insignă rotundă de metal alb-oxidat.

CLOPOTUL DE LA HIROSHIMA – SIMBOL AL PĂCII

Alexandra-Mihaela și Silviu-Mihai IVAN, Focșani

În Parcul Păcii din Hiroshima a fost construit și inaugurat, la data de 20 septembrie 1964, un ansamblu cu o cupolă, care adăpostește „Clopotul Păcii de la Hiroshima”.

Acesta a fost construit în memoria celor aproximativ 140.000 de persoane care și-au pierdut viața la Hiroshima în momentul exploziei, sau ulterior, datorită urmărilor radiațiilor exploziei bombei cu uraniu, cu o capacitate de 16 kilotone de TNT, lansată la 6 august 1945 din avionul botezat Enola Gay, și care a dus la capitularea Japoniei în cel de-al Doilea Război Mondial. Clopotul are o greutate

1200 kg., înălțimea de 1,70 metri și diametrul deschiderii de 1 metru, având, în incintă, desenată o hartă a lumii fără frontiere ale statelor, acest lucru simbolizând o speranță că lumea va fi unită sub „Clopotul Păcii de la Hiroshima”.

Clopotul poate fi sunat de toți turiștii care vizitează ansamblul din Parcul Păcii, iar în fiecare an, la 6 august, lângă acesta, se comemorează memoria victimelor mării catastrofe nucleare.

INDUSTRIA PETROCHIMICĂ DIN BORZEȘTI ÎN REPREZENTĂRI INSIGNOGRAFICE

Dorel BĂLĂIȚĂ, Onești

Rod al politicii de industrializare a regimului comunist, platforma petrochimică de la Borzești, formată din trei mari unități – Rafinăria Onești, Combinatul Chimic Borzești și Combinatul de Cauciuc Sintetic Onești –, a fost, o perioadă, cea mai mare unitate industrială a județului Bacău și mândria industriei chimice comuniste. Astăzi, doar Combinatul Chimic, redenumit Chimcomplex SA Borzești, mai funcționează, celelalte unități fiind închise, iar șansele de a mai fi revitalizate sunt foarte mici.

În anul 1952, prin H.C.M. nr. 1635, s-a decis să se construiască Grupul Industrial Borzești și orașul muncitoresc aferent, Onești. În anul 1953, a început construcția Termocentralei Borzești. Era prima mare centrală de termoficare din țară, iar Oneștiul a devenit primul oraș din țară complet termoficat. Pe 1 august 1956, a intrat în funcțiune Rafinăria Nr. 10 Onești, cea mai mare rafinărie din Moldova. În același an a început construcția Combinatului Chimic Borzești. În 1959 intra în funcțiune prima instalație din cadrul Combinatului Chimic Borzești, fabrica de oxigen, care asigura oxigenul necesar lucrărilor de construcții de pe platforma industrială și de pe șantierele din oraș. În august 1960 este pornită Uzina de Sodă caustică, „inima” Combinatului Chimic, care utiliza ca materie primă sarea de la Tg Ocna. În 1962 a intrat în funcțiune prima instalație de producere a fenolului și acetonei din cadrul Combinatului de Cauciuc Sintetic și Produse Petrochimice Onești, iar în anul 1963 s-au obținut primele cantități de cauciuc sintetic românesc, purtând denumirea comercială de CAROM. În același an a început să producă și instalația de polistiren. România devenea, prin uzina de la Onești, singurul producător de cauciuc sintetic din sud-estul Europei.

Începând cu 1 aprilie 1969 cele trei unități de pe platforma industrială Onești-Borzești se comasează într-o unitate gigant, Grupul Industrial de Petrochimie Borzești, care, în 1973, devine Combinatul Petrochimic Borzești. În anul 1990, Combinatul Petrochimic Borzești se divizează în trei societăți comerciale independente, sub denumirile: CAROM S.A. Onești, RAFO S.A. Onești și CHIMCOMPLEX S.A. Borzești.

În cercetările privind insignografia dedicată industriei oneștene am reușit să descoperim un număr de nouă insigne care amintesc de fosta platformă petrochimică din Borzești, toate realizate între anii 1968-1986, care fac obiectul prezentării.

BUSTUL LUI EMINESCU DIN DARABANI

Dumitru HAHA-VOICĂUȚI și Stelian BRÂNZEI, Botoșani

Orașul Darabani este cel mai nordic oraș al țării și se află situat la distanța de 18 km de localitatea Horodiștea, cea mai nordică așezare din România.

În anul 1983, în zilele de 23/26 iunie, în cadrul Festivalului National „Cântarea României” s-au desfășurat la Darabani *ZILELE CULTURAL-ȘTIINȚIFICE ALE ORAȘULUI DARABANI*, Ediția a VIII-a, având genericul *Fiii orașului la vatra strămoșească*. Cea mai importantă activitate din program a fost dezvelirea bustului poetului Mihai Eminescu în Parcul Central al orașului. A fost adunată, prin donații, cantitatea de 150 kg bronz, urmând să se caute sponsori pentru manopera sculptorului. Ca recompensă pentru donatorii bronzului, a fost realizată o insignă TD (tablă decapată) într-un număr de 300 de exemplare, care are înscris în partea de sus „MIHAI EMINESCU – DARABANI – 1850 – 1889”, în centru fiind bustul poetului și o parte din soclu, în starea în care se află actualmente. În timp, însă, a mai fost realizată o insignă tot TD, cu ocazia *ZILELOR ORAȘULUI DARABANI* din 30-31 august 2007. Insigna are într-un dreptunghi bustul poetului Mihai Eminescu și o parte din soclu, iar pe margine inscripția: *Zilele orașului Darabani 30-31 august 2007* (în partea de sus), iar în partea de jos inscripția *Realizator Dumitru Haha Darabani*, fiind realizată într-un număr de 220 exemplare.

MINA ANINOASA – 121 ANI DE ACTIVITATE PREZENTATĂ ÎN INSIGNE

Dumitru-Ioan PUȘCAȘU, Petroșani

Articolul, al doilea dintr-un ciclu dedicat insinelor cu tematică minieră emise în Valea Jiului, prezintă insignele emise de către Exploatarea Minieră Aninoasa.

Mina a fost deschisă în anul 1870, prin începerea exploatării aflorimentelor stratelor 3 și 5. Apoi a urmat deschiderea de cariere de către „Societatea Brașoveană de furnale și cuptoare” și, pe măsură ce carierele s-au adâncit, s-a pus problema începerii exploatării în subteran. Această explatare a cărbunelui în subteranele minei Aninoasa a durat timp de 121 de ani, până în anul 2006, când mina a fost închisă,

zona intrând într-un declin evident.

În articol sunt prezentate 13 insigne, majoritatea fiind emise într-un interval scurt de timp, ce a început cu emiterea unor insigne dedicate aniversării a 100 ani de funcționare a exploatrării și terminând cu insigna din setul emis de Compania Națională a Huilei în anul 1996.

Interesant este faptul că, preluând din alte țări tradiția sărbătoririi diferitelor clase profesionale din cadrul minei, au fost emise o serie de astfel de insigne care au fost dedicate brigadierilor, electro-lăcătușilor, funiculariștilor, maiștrilor.

Dar mai multe și o „curiozitate” veți afla lecturând articolul.

„FRUNTAȘ ÎN MUNCĂ PATRIOTICĂ”

Redescoperirea unui titlu pionieresc

Iulian LIPOVANU, Iași

Atunci când cercetăm istoricul micilor însemne metalice, rar avem ocazia de a avea la dispoziție informațiile din „caseta tehnică a comenzii”, respectiv cerințele beneficiarului, unde să fie descrisă grafica insignei. Dacă pentru marea majoritate a insinelor grafica este explicită, uneori ne putem confrunta cu anumite elemente pentru care putem face supoziții sau concluzii pripite. Aceste elemente, pot fi inițiale, pentru care se poate întâmpla să nu găsim „legenda” potrivită, sau, din cauza unei machetări defectuase, (așa cum vom vedea mai jos), să interpretăm greșit un element grafic.

Insigna „Fruntaș în muncă patriotică” este

cunoscută de toți colecționarii de insigne pionierești (și nu numai) ca fiind în două variante de mărime și împărțită pe grade (clase).

În mod inexplicabil, varianta mare a insignei, până în prezent, era cunoscută doar având gradul „I”, lipsind informații despre un eventual grad „II”. În regulamentele pionierești, insigna în cauză, este clasificată ca fiind titlu ce se acorda împreună cu diplomă. Aceeași informație o găsim și revista „Cutezători”, unde se precizează într-o casetă: „Consiliul Național al Organizației Pionierilor a instituit recent titlul Pionier Fruntaș în Muncă Patriotică, constând în diplomă și insignă. Acest titlu se acordă purtătorilor cravatei roșii cu tricolor care se disting prin dragoste de muncă și hărnicie prin fapte pionierești închinare înfloririi continue a școlilor, a satelor și orașelor patriei”.

INSIGNE RELIZATE DE „GRUPAREA COLECȚIONARILOR MIHAI EMINESCU BOTOȘANI”

Nicolae IOSUB, Botoșani

Cu paisprezece ani de zile în urmă, lua naștere **Gruparea Colecționarilor „Mihai Eminescu” Botoșani**, la împlinirea a 120 de ani de la publicarea, în „Almanahul României June” din Viena, a capodoperei eminesciene, poemul **Luceafărul**. Era de datoria noastră, a botoșănenilor, să înființăm această grupare, deoarece pe aceste meleaguri s-a născut, a copilarit, a creat și a suferit o bună perioadă de timp cel ce a ridicat limba românească la cel mai înalt nivel artistic. Ideea a prins rădăcini și astăzi avem un număr de 80 de membri.

În cei 14 ani de activitate, am realizat multe acțiuni și materiale de colecție, la aniversările și comemorările poetului, dar și cu alte ocazii: insigne din tombac sau aluminiu, dedicate diferitelor manifestări sau unor poezii ale Lui Eminescu, insigne care completează colecțiile iubitorilor de Eminescu.

Prima insignă de tombac am realizat-o în anul 2006, odată cu medalia ce înfățișează bustul lui Mihai Eminescu, realizat de sculptorul Gheorghe Anghel, în 1959, amplasat în incinta Memorialului Ipotești. Insigna cu diametrul de 30 mm, s-a realizat în trei variante: tombac, tombac argintat și tombac aurit și are ac de prindere.

În anul 2013, la 10 ani de la înființarea Grupării Colecționarilor „Mihai Eminescu” Botoșani, s-a organizat o expoziție filatelică cu participare a unor expozanți din Botoșani, Bistrița și Sibiu, în cadrul manifestărilor dedicate „Zilelor orașului Botoșani”, prilej cu care am realizat o medalie și o insignă din tombac emailată, bătută de R.A. Monetăria Statului București. Această insignă a fost realizată în trei variante color: roșu, galben și albastru și două variante argintate și aurite.

Insigna Colecționarilor „M. Eminescu” – 10 ani – variantele aurită, argintată și emailată în trei culori

În cei 14 ani de la înființarea Grupării Colecționarilor „Mihai Eminescu” Botoșani, s-a realizat o serie de insigne din aluminiu, pentru diverse momente din viața poetului: Sf. Mihail și Gavril – Ziua onomastică a lui Eminescu, Eminescu, Veronica Micle și Creangă, M. Eminescu în ciclul „Mari Români”, Raluca și Gheorghe Eminovici, părinții poetului, ilustrații de A. Murnu la poeziile „Luceafărul” și „Singularitate” și Ziua Culturii Naționale.

Aceste insigne au fost oferite celor 80 de membri ai Grupării „Eminescu” din toată țara și reprezintă contribuția noastră la omagierea celui mai mare poet român, **Mihai Eminescu**.

INSIGNA 175 DE ANI A INSPECTORATULUI PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „NICOLAE IORGA” AL JUDEȚULUI BOTOȘANI

Mihai C. V. CORNACI și Coriolan CHIRICHEȘ, Botoșani

Mai multe documente, aflate în păstrare la Serviciul Județean Botoșani al Arhivelor Naționale, conțin informații despre preocuparea autorităților din acest oraș pentru înființarea unui corp de pompieri cu cele necesare în dotarea acestuia, precum și jalonarea unui pachet de măsuri pentru prevenirea incendiilor.

Atât incendiile din șirul anilor, cât și modelul altor orașe din Moldova, care și-au creat „comenzi de foc”, au determinat autoritățile să cumpere cu banii lor tulumbe, sacale, cângi, topoare, scări, adgoane, iar în piața târgului să-și construiască un rezervor pentru apă („havuz cu cișmea”).

La 10 septembrie 2015, s-a sărbătorit 175 de ani de la înființarea în anul 1840 a primei structuri militare de pompieri la Botoșani, eveniment marcat printr-o „Gală a pompierilor botoșăneni” (10 sept.), iar pe 13 septembrie, de Ziua Pompierilor din România, a avut loc un ceremonial militar la sediul

Inspectoratului.

La acel moment aniversativ, conducerea Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Nicolae Iorga” al Județului Botoșani a editat o insignă și o plachetă. Insigna preia elementul central din insemnul heraldic al I.S.U. Botoșani, redând acvila cruciată. În cele 3 cartiere ale scutului de pe pieptul acvilei, sunt redat elementele înglobate în insemnul heraldic al I. S. U. Botoșani, precum și elemente preluate din actuala stemă a județului, aprobată pe 20 septembrie 2006.

INSIGNA ANIVERSARĂ A ASOCIAȚIEI ROMÂNE A BĂNCILOR

Ștefan DINA, București

Constituită în data de 31 mai 1991 la inițiativa a 14 bănci comerciale, Asociația Română a Băncilor (ARB) continuă o activitate începută în perioada interbelică și întreruptă de regimul comunist.

La aniversarea a 25 de ani de activitate (1991-2016), ARB a comandat la Monetăria Statului o insignă care să marcheze momentul festiv. Proba, realizată din argint, a fost executată după un proiect simplu care nu a trecut de exigențele conducerii instituției. A fost proiectată cu un diametru de 20 mm, cu textul ARB 25 ANI și prevăzută cu sistemul de închidere de tip broșă.

Ulterior, artistul plastic Constantin Dumitrescu a realizat mai multe schițe de insigne, autorul acestor rânduri având misiunea de a selecta modelul care întrunea caracteristicile corespunzătoare. Piesa s-a realizat prin procedeul presare în două variante: aniversară, din argint și tombac, menită să fie purtată în perioada festivă, și ordinară, din tombac, pentru a fi purtată după consumarea momentului. Diferența dintre insigne constă în lipsa câmpului pe care este menționat textul „25 ani”.

Am prezentat aceste piese pentru că tematica financiar-bancară incită colecționarii, dar și pentru că acestea se încadrează în categoria insinelor cu o circulație relativ redusă. La momentul redactării acestui articol se avea în vedere modificarea siglei instituției și pe cale de consecință realizarea unei alte insigne!

INSIGNA ALIANȚA NAȚIONALĂ PENTRU RESTAURAREA ROMÂNIEI

Michael WERNER, Sălaj

Alianța Națională pentru Restaurarea României a creat o insignă mare, care este inspirată de placa ordinului „Coroana României”. Prezintă în centru, aplicată pe steaua metalică, într-un cerc stema regală a României cu inscripția de jur împrejur, în partea de sus A.N.R.M. și în partea de jos NIHIL SINE DEO.

Insigna este realizată la inițiativa și solicitarea subsemnatului în format 3 D de S.C. Accesorii Prod S.R.L. din Oradea și are un diametru de 45 mm. Cum este prevăzut, insigna va fi acordată membrilor consiliului director ANRM și altor membri marcanți și poate fi achiziționată la ANRM cu 50 de lei.

INIMA ȘI SPIRITUL

Insigna Campionatului Mondial de Fotbal „Rusia 2018”

Ana și Mihai IACOB, București

În perioada 14 iunie-15 iulie 2018 se va desfășura cea de a 21-a ediție a Campionatului Mondial de Fotbal Rusia – 2018.

Ca de fiecare dată, și la această ediție se va folosi un logo, care va fi emblema C.M. Cu imaginea acestuia se vor realiza materiale promoționale: insigne, afise, fanioane, programe de meci, fulare, tricouri etc.

Logo-ul este inspirat din caracteristicile zborurilor cosmonauților ruși în spațiu și tehnica icoanelor ortodoxe rusești. Are formatul cupei mondiale, în culorile roșu-albastru, după culorile drapelului Rusiei, ornat cu auriu!

Pentru a putea fi public, acest logo a fost transmis din cosmos de pe stația orbitală ISS printr-un sistem video la televiziunea de stat din Rusia, după care a fost retransmis într-un format 3D pe fațada Teatrului Balșoi din

Moscova!

S-a emis și prima insignă a C.M. Rusia 2018 care are ca imagine logo-ul acestei ediții și a fost denumită „Inima și Spiritul Rusiei”!

„PREMIUL ANUAL FLOAREA DE COLȚ” ACIR – CNME

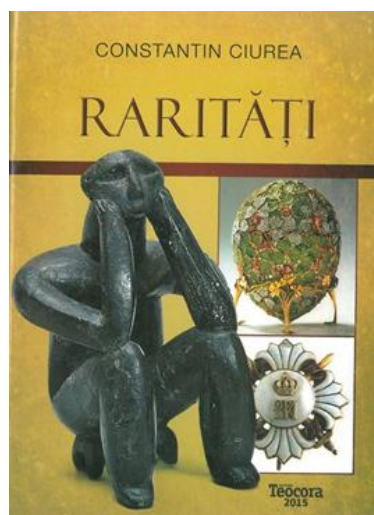
Ștefan DINA, președintele CNME-CMN

Floarea de colț, numită și Floarea Reginei este o specie de plante erbacee. Prezintă odinioară din abundență pe culmile Bucegilor și Făgărășului, a fost distrusă sistematic și ne mai putem bucura de ea datorită statutului său de plantă ocrotită prin lege. Turiiștii nu țin cont de raritatea și frumusețea acesteia. Academicianul Emil Pop le recomanda celor care nu-și pot birui ispita, să rupă ori să taie numai partea aeriană, ca să cruțe organul din care va renaște floarea. Astfel, păcatul lor va fi mai mic!

Multe asociații, fundații și diverse companii și-au ales ca simbol Floarea de colț, de unde și interesul colecționarilor pentru această temă. De altfel, colecționarii de insigne reuniți sub egida ACIR au acordat timp de 10 ani premiul Floarea de Colț celor mai merituoși membri. Comitetul de conducere al ACIR a hotărât ca începând cu anul 2017 să înlocuiască premiul „Floarea de colț” cu titlul de „Colecționar emerit”. În acest context, Clubul Numismatic „Mihai Eminescu” din cadrul Cercului Militar Național a propus conducerii ACIR să acorde împreună distincția „Premiul anual Floarea de colț”.

Ideea fundamentală și conceptul din spatele acestui premiu se bazează pe necesitatea perpetuării simbolului Florii de colț, care după părerea multor colecționari reflectă cel mai fidel valorile și țelurile ACIR. Este totodată un mod de a încuraja tinerii să se implice activ în activitatea insignografică. Proiectul insignei poate reprezenta și o sursă de inspirație pentru realizarea unei sigle ACIR!

În volumul **Rarități** sunt prezentate unele dintre cele mai rare exemplare din domeniile istorie, numismatică și filatelie. Capitolul *Numismatică* este dedicat domeniilor: monede, bancnote, decorații și insigne. Pentru prezentare s-a ales drept criteriu acela pentru care valoarea lor depășește 1000 de euro, dar și acele piese cu valori mai mici, care se caracterizează prin anumite elemente de raritate cum ar fi: masa, diametrul, dubla funcționalitate, unicate, piese ce trezesc interesul cititorului.

Pentru prezentarea rarităților se insistă, în special, asupra celor existente în țara noastră, iar pentru realizarea lucrării un sprijin deosebit l-a constituit colaborarea cu specialiști din domeniile prezente în lucrare.

Este posibil ca într-o viață de om să nu fi avut ocazia să te întâlnești cu o astfel de piesă. Acestea au valori financiare foarte mari, putând ajunge până la 3000 euro și chiar mai mult pentru cele care s-au realizat în câteva exemplare, cum ar fi insignele: „Radiotelegrafist de bord” din Al Doilea

Război Mondial, „Flotila 1 Aviație” Iași, „Regimentul 6 Vânători de Munte”, „Regimentul 6 Vânători de linie Bălți”, „Arsenalul aeronautic București”, „Regimentul 1 Căi Ferate Focșani”, „Regimentul 3 Vânători de linie Cetatea Albă”, „Școala Tehnică de Aviație Mediaș”, însemne legionare etc. Exemplificăm cu insignele „Virtutea Cercetășească” și „Regimentul 1 Căi Ferate – Focșani”.

CRITERII DE ACORDARE A TITLULUI DE „COLECȚIONAR EMERIT”

Comitetul de conducere al A.C.I.R., începând cu anul 2017, înlocuiește premiul „Floarea de colț” cu titlul de „Colecționar emerit”. La acordarea titlului se vor avea în vedere următoarele criterii:

1. Titlul de „Colecționar emerit” va fi acordat de către Asociația Colecționarilor de Insigne din România și este o continuitate a Premiilor de excelență (2004-2006) și a Premiului „Floarea de colț” atribuit timp de zece ani în perioada 2007-2016 inclusiv.

2. Comitetul de conducere al A.C.I.R. are onoranta și dificila sarcină de a face, în fiecare an, nominalizările în vederea acordării titlului de „Colecționar emerit” și a trofeului aferent celor mai valoroși colegi care s-au făcut remarcați în activitatea insignografică de-a lungul anilor. Tot Comitetul de conducere va întocmi și motivația acordării titlului, care va fi prezentată, obligatoriu, odată cu înmânarea distincției.

3. Titluri și trofee de acest gen vor fi acordate în perioada 2017-2026 inclusiv, numai de către A.C.I.R., după analiza îndeplinirii criteriilor impuse.

4. Titlul de „Colecționar emerit” se va acorda colegilor cu o îndelungată activitate insignografică (minim 15 ani) dovedită, funcții deținute în asociație, premii și mențiuni obținute la expozițiile naționale, comunicări insignografice susținute în cadrul sesiunilor de profil.

5. Publicarea în literatura de specialitate a unor studii în domeniu sau a unor lucrări având același profil.

6. Organizarea unor manifestări insignografice pe plan local sau național (expoziții, simpozioane).

7. Implicarea nemijlocită în emiterea unor insigne (proiecte, schițe, eventuale idei, respectiv finalizarea lor).

8. Mediatizarea în școli a pasiunii pentru colecționarea, păstrarea și studierea insinelor.

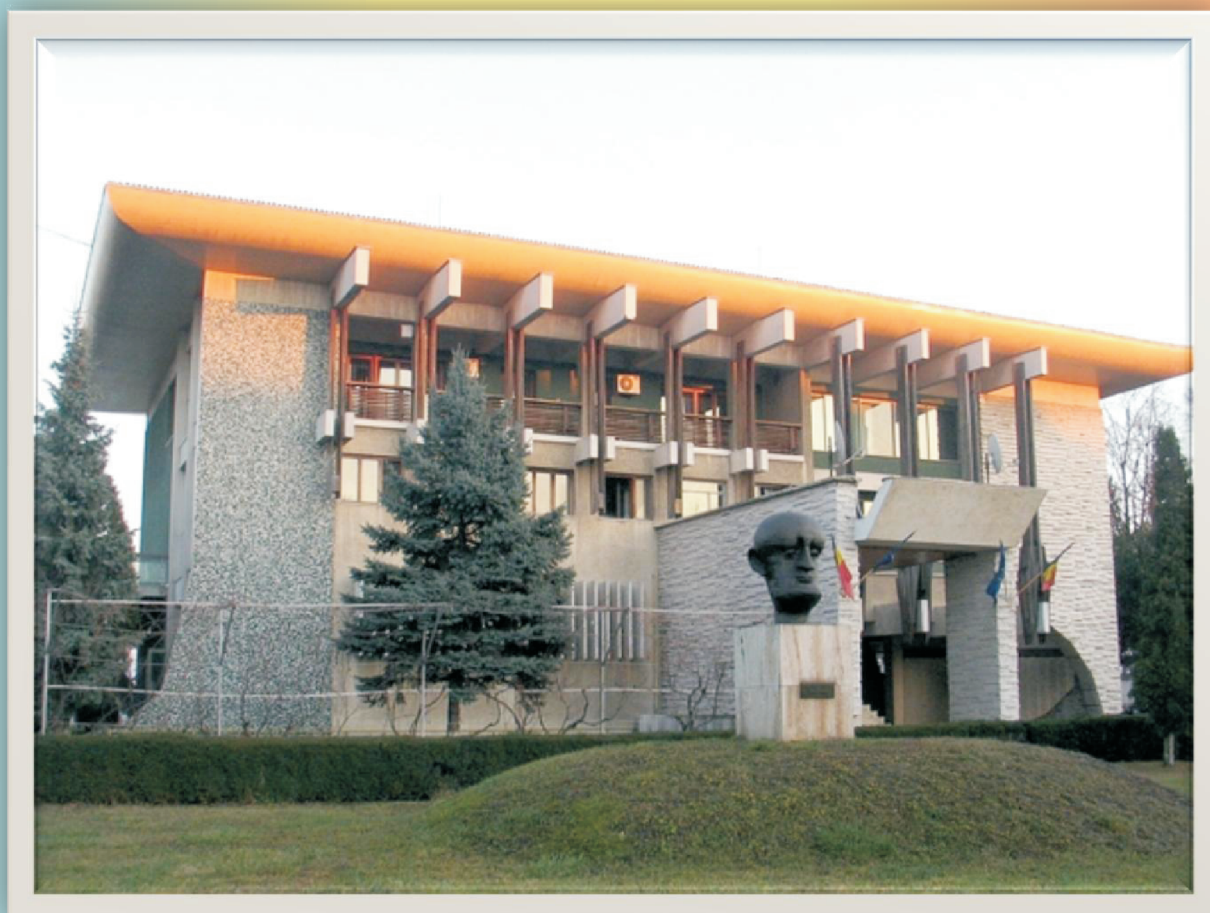
9. Un membru A.C.I.R. care a avut onoarea să fie recompensat cu titlul de „Colecționar emerit” nu va mai primi în perioada amintită un al doilea trofeu de acest fel.

10. Anual vor fi acordate două sau, în cazuri excepționale, trei titluri și trofee în cadrul festivităților prilejuite de deschiderea lucrărilor Congreselor Naționale sau în contextul unor aniversări deosebite.

11. Trofee vor fi constituite din trei elemente distincte: o diplomă înseriată (cu titlul de brevet), o insignă și o medalie, toate având în componența grafică floarea de colț simbolul asociației.

12. Evidența nominală a „Colecționarilor emeriti” va fi ținută de către secretarul A.C.I.R. în același registru în care au fost nominalizați până în prezent câștigătorii premiilor de excelență și ai premiilor „Floarea de colț”.

Tiberiu KELEMEN

Centrul Internațional de Cultură și Arte „George Apostu” Bacău

